

1119 г.
предъ
Р.Х. нархическо правленіе, и тогасъ спорадъ
жрѣкы Саулъ сѧ поставилъ въ достойн-
ство на Царь Еврейскій. Тѣзи Царь дер-
зналъ да сѧ противи на Божіиѣтѣ пове-

4097 г.
предъ
Р.Х. лѣніята, затѣ Пророкъ Самуилъ, по Бо-
жіе повелѣніе, помазалъ Давида въ царь.

4030 г.
предъ
Р.Х. Храбрыатъ и благочестивыатъ Да-
видъ возвелъ Еврейската Монархія на
высоката степенъ на силата, на слабата
и благодѣнствіето. Сынѣтъ негвъ, мѣ-
дрый Соломонъ, направилъ въ Иерусалимъ
великолѣпенъ храмъ Бѣгъ. Но тѣзи мѣ-

дрыатъ Царь, слѣдъ времѧ, оуклонилсѧ
отъ истиннагѧ Бѣга и впѣдналъ въ и-
долопоклонство. Заради такѣбото негв-
во отстѣплѣніе, Еврейската Монархія,
послѣдъ негвата смѣръ, раздѣлиласѧ
на двѣ царства. на Иудейско и Израил-
ско. Тѣзи царства безпрестанно имѣли
бѣи помеждѣси и есѣ свѣитѣ грѣхѣвѣ

739 г.
предъ
Р.Х. навлѣкли на сѣбе си Божіатъ гнѣвъ. Изра-
ильското Царство покорилосѧ отъ Ассиріе-

609 г.
предъ
Р.Х. нитѣ, а Иудейското отъ Вавилонцѣтѣ.
Иудейтѣ закараны рѣбѣ въ Вавилонъ,
и въ тоѧ рѣкство сѧ находили 70 го-
динъ до времѧто Кірово.